

48 $\text{\$}$, vedkommende foregaaende Aar, billiges.

12. Udgifterne, 575 Rd. 37 $\text{\$}$, 7 Rd. 34 $\text{\$}$, 110 Rd. 28 $\text{\$}$, 87 Rd. 48 $\text{\$}$, vedkommende det foregaaende Aar, og 62 Rd. 44 $\text{\$}$, billiges.

13. Forskuddene, til Beløb 1,814 Rd. 72 $\text{\$}$, billiges.

14. Udgifterne, 965 Rd. og 398 Rd. 46 $\text{\$}$, billiges.

§ 4. Adskillige Indtægter og Statsactiverne.

Som Oplysning hid sættes, at der under „adskillige Indtægters“ sidste Rubrik „tilfældige Indtægter“ ifkun var paaregnet 4000 Rd. i Finantsloven, men at der i Statsregnskabet derunder er opført 997,311 Rd. 66 $\text{\$}$. Denne store Meerindtægt hidrører væsentligen derfra, at der af Krigsministeriet er i Statskassen indbetalt: som uanvendte fra det foregaaende Finantsaar 119,729 Rd. 75½ $\text{\$}$, som Udbytte af solgt Krigsmateriale 678,656 Rd. 64½ $\text{\$}$ (hvoraf dog 24,724 Rd. 10 $\text{\$}$ senere atter ere tilbagefordrede) og som Indtægten af de det slesvigiske Gensdarmere overladte Heste 29,002 Rd.

Den første Post under Statsactiverne angaaer et Forhold af en meget tvivlsom Natur. Under 21de November 1851 har Finantsministeren nemlig tilkjendegivet, at han vilde modtage nydske Creditkassobligationer i Afdrag paa Gæld til Staten til Paricours, saalænge de ikke ere noterede under Pari, hvilken Foranstaltning senere er udvidet til de sjællandske Papirer af samme Besskaffenhed, og i Henhold hertil har han fra tvende Godseiere al pari modtaget den 29de December 1851 6000 Rd. og den 31de f. M. 14,750 Rd. paa en Tid, da de aldeles ikke vare noterede, hvilket først skeete i den paafølgende Maris Maaned, og da under pari) og da fgl. Obligationer stode i 92¼ å 92½. Allerede selve Beslutningens Rigtighed giver Anledning til Tvivl, og den

Omstændighed, at den kun er bleven benyttet af tvende Godseiere, maa vække Formodning om, at den ikke har været tilstrækkelig bekiendtgjort. Men selv affect herfra, er det klart, at Betingelsen „ikke noteret under pari“ ikke vil sige, „aldeles ikke noteret“, men „noteret til pari eller derover“, og altsaa er overtraadt af Finantsministeren selv. Her vilde derfor være fuld Jøie til at gjøre Ministeren ansvarlig for det derved Statskassen tilføiede Tab, dersom det ikke af samtlige Omstændigheder fremgik, at Motivet til Bestemmelsen har været det Duffe, at understøtte disse Indretningers Credit.

At Antegningen til Post 9 indstilles til at skulle bortfalde, er en Følge af Rigsdagens Beslutning om det samme Spørgsmaal ved det foregaaende Regnskabs Decision (Post. 4).

Da der under 2den Post vedkommende Indtægterne af Statsactiverne og under 2den Post angaaende Statsgælden er omhandlet en sammenhængende Transaction, som har givet Anledning til Meningsulighed mellem Revisorerne og Finantsministeren, (See Antegninger Pag. 91 og 289, Besvarelserne Pag. 355 og 433 og Bedtegningerne Pag. 480 og 546) troer Udvalget, for at lette Overfigten, her at burde meddele en kort Fremstilling af Sammenhængen dermed. Loven 14de November 1851 bebyndigede Finantsministeren til at indløse de ifølge Lov 15de Mai 1850 for 4 Millioner Rd. udstødte Creditbeviser med 5 pCt. rentebærende, opsigelige Statsobligationer, forsaavidt Inehaverne af Creditbeviserne ved frivillig Overenskomst maatte indlevere dem til saadan Ombytning. Dette skeete med 2,208,685 Rd., for hvilke der altsaa udstødtes Obligationer, Resten 1,891,315 Rd. skulde altsaa constant indfries, forsaavidt de ikke berøede i Statens Kasser. Men af dette Beløb ere lignende Obligationer udfærdigede for 118,000 Rd., som af Creditbeviserne henlaae i Finantskassens, og for 279,050 Rd., som bleve constant indfrie, tilsammen for 397,050 Rd., som i disse Obligationer bleve tillagte Reservecassens. Lovligheden af denne Transaction er i høj Grad tvivlsom, da Lovens Ord og alle derom stedfundne Forhandlinger derunder Finantsministerens egne